

Sportsstibe, eller hvad man kalder de Baade, man sejler om Kjøp med. Det var allerede den Gang, saa vidt jeg erindrer, en meget vanstelig Begrundelse. Men det forekommer mig dog mærkeligt, om man nu ogsaa skal til at forsørge saadanne Mænd — det vare mange Medlemmer i alt Fald den Gang meget i Tvivl om — fordi deres private Virksomhed var gaaet i Stykker, og om man i saa Fald fra Statens Side burde give dem en aarlig Understøttelse. Men det forekommer mig mærkeligt i disse økonomiske Tider, hvor det fra alle Sider hedder, at nu skulle vi alle spare, at man nu ogsaa vil til at udstrække disse Bevillinger til at angaa efterladte og maaste endogaa Børn. Jeg ved ikke, hvor mange der er i denne Familie, og jeg har personlig ikke noget imod denne Familie, som jeg slet ikke har den Fornøjelse at kende.

En anden Bemærkning med Hensyn til de personlige Bevillinger er af mere formel Natur. Under Nr. 147 i Undringsforslagslisten vil man finde en Understøttelse til fhv. Folketingsmand J. A. Haastrups Enke, Kristine Haastrup. Jeg har ingen reel Indvending at gøre derimod; jeg tror, at denne Bevilling kan forsvares, men jeg vil spørge, hvorfor den skal staa paa Kultusministeriets Budget. Er det saaledes, at den højtærede Kultusminister skal paatage sig Forsørgelsen af Politikere og Politikeres Familier? Det forekommer mig, at det var naturligt, om man satte dette f. Eks. paa Finansministeriets Budget. At det staa her under Kultusministeriets, undrer mig noget, medmindre der bag ved denne Bevilling — jeg tror paa 400 Kr. — ligger en af disse Handler om Personer, saa at der maaste et andet Sted paa Budgettet er skjult en Bevilling til en anden, som staaar i Forbindelse med dette Forslag. Det ved jeg ikke, men i alt Fald forekommer det mig mærkeligt, at en Politiker eller hans Familie skal forsvores under Kultusministeriet. Thi det er mig ikke bekendt, at den afdøde Folketingsmand havde noget med Gæstligheden eller med Kirken at gøre. Skulde det være Tilfældet, saa vilde jeg ønske, at vi havde faaet det oplyst. Der staaar ikke noget i Betænkningen derom, men i alt Fald tvivler jeg meget om, at det er paa Grund af kirkelige eller pædagogiske Fortjenester, at denne Bevilling er kommen ind paa Kultusministeriets Budget.

Med Hensyn til Teatret skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning. Der er klaget over, at en vis Art af Udgifter, de kalkulatoriske Udgifter, sattes uforholdsmæssig højt. De faste Udgifter, Lønninger m. m., kan man jo altid regulere eller i alt Fald holde til

Kaade med; men der er en Række Udgifter, Driftsudgifter, som det ikke er muligt paa Forhaand at fastslaa. Der er faldet en Bemærkning — jeg tror, det var fra den højtærede Minister selv — om, at det jo netop var paa denne Art af kalkulatoriske Poster, at det var saa vansteligt at holde til Kaade. Hvis det ikke var den højtærede Minister, der fremsatte denne Bemærkning, beder jeg undskyldte; jeg hørte i alt Fald denne Bemærkning i Gaar. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det netop er paa de kalkulatoriske Poster, at Teaterbestyrelsen kommer til de slette Resultater; jeg er tilbøjelig til at tro, at man klager for meget over Flothed. Jeg tror, at Teatret en Gang imellem vilde staa sig ved at være noget mere sløt, end det er. Der har, saa vidt mig bekendt — jeg vil ikke tillægge mig nogen stor Sagkundskab i dette Spørgsmaal, men jeg hører dog et og andet om disse Ting — foretaget Spørgsmaal om Antagelse af en eller anden fremragende Kunstner eller Kunstnerinde, om hvilken det var givet, at han eller hun vilde kunne flyde Teatret. Der har, saa vidt mig bekendt, ogsaa i denne Saison, hvori vi nu ere, været Spørgsmaal om en Kunstnerinde, som man har kunnet knytte til Teatret, og som utvivlsomt havde et baade stort og stærkt interesseret Publikum her i Kjøbenhavn. Jeg ved ikke, om det er af personlige Grunde eller af Kulisegrunde, at saadanne Engagementer ikke komme i Orden, men jeg tror, at Teatret vilde staa sig bedre ved til visse Tider at være lidt slottere med at antage saadanne fremragende Kunstnere og Kunstnerinder, som maatte tilbyde sig. Jeg er for øvrigt enig med de ærede Medlemmer, som ikke vente sig store Sager af den nedsatte Teaterkommission. Jeg forstaaar særdeles godt, at det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) ikke venter sig stort af den; det ærede Medlem har jo selv Erfaringer fra en anden Teaterkommission og har der personlig kunnet overbevise sig om, hvor lidt man udretter i en saadan Kommission. Endelig er der et Forslag om Forsættere. Den ærede Ordfører indrømmede, at man vel burde sige stop med disse personlige Bevillinger til Forsættere; men han fandt, at det var noget haardt saaledes paa een Gang at sige stop over for en enkelt, som forelaa. Mig forekommer det, at det er lettere at sige stop, naar det kun er en enkelt, der er Tale om, end naar der var Tale om et helt Dusin, der skulde have Understøttelse. Og det forekommer mig, at der netop er god Beslighed dertil her. Den Forsætter, der her er Tale om, indtager ikke en saadan Rang, at vi ikke med god Sam-